

Công khai, minh bạch và giải trình: Vai trò của chính quyền địa phương?¹

Jairo Acuña-Alfaro*
Đỗ Thanh Huyền**

Trách nhiệm giải trình và giám sát thực thi chính sách, pháp luật là những nhiệm vụ có vai trò ngày càng quan trọng đối với chính quyền địa phương. Một khi những nhiệm vụ đó được thực hiện đầy đủ và đúng đắn, nguồn lực công sẽ được phân bổ và sử dụng có hiệu quả, tạo hiệu suất cao. Chính quyền địa phương thực hiện trách nhiệm giải trình thông qua các cơ chế giải trình yêu cầu đội ngũ cán bộ, công chức chịu trách nhiệm diễn giải về quyết sách, hành động của mình trước các cá nhân, tổ chức bên trong và bên ngoài bộ máy chính quyền; đồng thời chịu trách nhiệm trước mọi quyết định của mình khi thực thi công vụ, chịu trách nhiệm trước pháp luật. Một chính quyền địa phương có trách nhiệm giải trình cao là khi cán bộ công chức mở và minh bạch khi cử tri thực hiện giám sát hay khi được các cơ quan có thẩm quyền của nhà nước thanh, kiểm tra. Cả hai quy trình giải trình và giám sát cùng song hành trong hệ thống quản trị, và được củng cố bằng nền tảng của công khai, minh bạch và tiếp cận thông tin.

Chương 9 của Hiến pháp năm 2013 hiến định những nguyên tắc căn bản về tổ chức, nhiệm vụ và chức năng của chính quyền địa phương ở Việt Nam. Chương này phần lớn đề cập đến việc phân định các đơn vị hành chính, các vấn đề cơ cấu tổ chức và thiết chế của chính quyền địa phương. Mặc dù nội dung của Chương 9 không đề cập trực tiếp đến trách nhiệm giải trình và giám sát, song cũng tạo tiền đề cho việc chính quyền địa phương chịu sự kiểm tra, giám sát của các cơ quan nhà nước cấp trên theo dạng thức trách nhiệm giải trình từ trên xuống (Khoản 1, Điều 112) và giám sát gián tiếp từ dưới lên thông qua Hội đồng Nhân dân (Khoản 2, Điều 115) và trước các cơ quan nhà nước khác (Điều 116). Một điểm nữa được đề cập trong hiến pháp đó là các cấp chính quyền chịu sự giám sát của Nhân dân thông qua Mặt trận Tổ quốc Việt Nam (Điều 9, Chương I).

Những trao đổi, thảo luận xung quanh dự án Luật Tổ chức chính quyền địa phương² trong thời điểm hiện nay là hợp lý, tạo cơ hội cho các cơ quan hữu quan bàn thảo về nhiều khía cạnh quản trị ngoài vấn đề cơ cấu tổ chức chính quyền địa phương, tập trung nhiều hơn vào cải cách quản trị địa phương phù hợp với giai đoạn phát triển mới ở Việt Nam. Những tranh luận đó nên tập trung vào vai trò của chính quyền địa phương là gì trong việc đảm bảo áp dụng và thực thi các cơ chế giải trình và giám sát ở địa phương. Theo trình tự phù hợp, đây là lúc bàn thảo về cách thức và cơ chế tăng cường trách nhiệm giải trình và chịu sự kiểm tra của các cơ quan nhà nước có thẩm quyền và giám sát của nhân dân.

Dự thảo số 7 của Dự án Luật Tổ chức chính quyền địa phương (Dự án luật) hiện đang được đưa ra lấy ý kiến dành một chương riêng về công khai, minh bạch và đảm bảo sự tham gia của Mặt trận Tổ

¹ Những quan điểm được nêu trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm chính thức của Liên hợp quốc (UN) hay Chương trình Phát triển Liên hợp quốc (UNDP).

* Cố vấn chính sách về cải cách hành chính và chống tham nhũng, Chương trình Phát triển Liên Hợp quốc (UNDP) tại Việt Nam.

** Chuyên viên phân tích chính sách về cải cách hành chính và chống tham nhũng, Chương trình Phát triển Liên Hợp quốc (UNDP) tại Việt Nam.

² Xem Dự thảo lần 7, Dự án Luật Tổ chức chính quyền địa phương đang được đăng tải tại Báo điện tử của Chính phủ (<http://baodientu.chinhphu.vn/Chinh-sach-moi/Du-thao-Luat-To-chuc-chinh-quyen-dia-phuong/205975.vgp>) để lấy ý kiến rộng rãi.

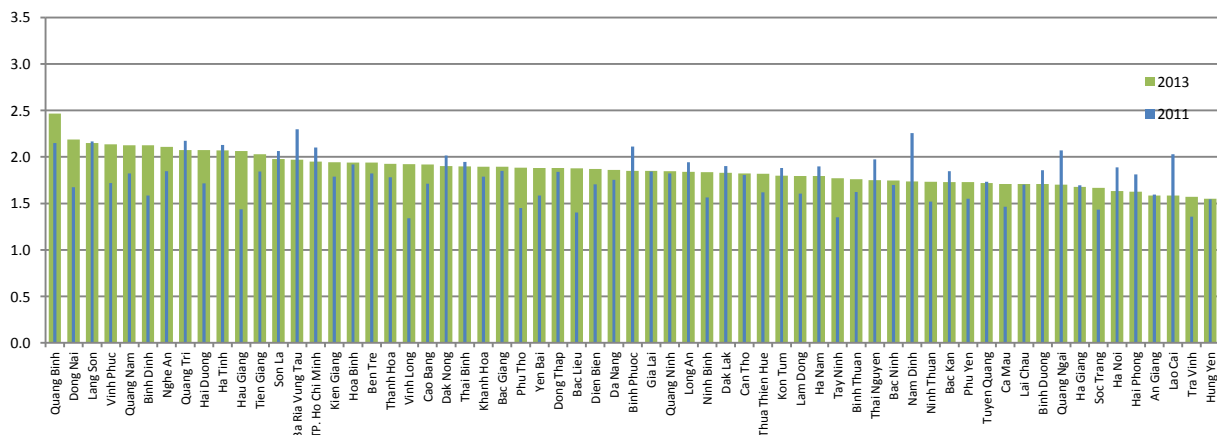
Citation: Jairo Acuña-Alfaro và Đỗ Thanh Huyền (2014). 'Công khai, minh bạch và giải trình: Vai trò của chính quyền địa phương?'. Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp, Số 19 (275), Kỳ 1 – Tháng 10/2014, trang 44-46. ISSN 1859-2953. [Jairo Acuña-Alfaro and Đỗ Thanh Huyền (2014). 'Transparency and Accountability: The Role of Local Governments?'. Legislative Studies Journal, Issue No. 19, October 2014, pp. 44-46. ISSN 1859-2953]

quốc Việt Nam và các tổ chức chính trị-xã hội và nhân dân trong tổ chức và hoạt động của chính quyền địa phương. Đây là sự khởi đầu hết sức có ý nghĩa. Giải trình và giám sát phải dựa trên nguyên tắc công khai, minh bạch và cơ hội được tiếp cận thông tin của các tổ chức, cá nhân tham gia giám sát. Song, nhiều chi tiết về những nội dung phải công khai, minh bạch trong dự án luật hiện nay về công khai minh bạch đều đã được quy định trong các văn bản pháp luật khác, trong đó có Pháp lệnh Thực hiện dân chủ xã, phường, thị trấn và Luật Phòng, chống tham nhũng. Điểm còn thiếu trong dự án luật hiện nay là những nguyên tắc, cơ chế đảm bảo chính quyền địa phương tuân thủ thực hiện những quy định hiện hành về công khai, minh bạch.

Các cơ chế thực thi trách nhiệm giải trình (cả chiều dọc và chiều ngang, cả lên cấp trên và với người dân) đều chưa được đề cập đến trong dự án luật. Trong khi đó, Nghị định số 90/2013/NĐ-CP đã quy định trách nhiệm giải trình của các cơ quan nhà nước trong việc thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được giao. Ở Việt Nam hiện cũng có những công cụ để người dân và doanh nghiệp yêu cầu chính quyền địa phương giải trình tuân thủ Điều 9 của Hiến pháp 2013, song dự án luật chưa đưa vào như những cơ chế giải trình với bên trong và bên ngoài bộ máy nhà nước. Khi nào dự án luật đưa ra những nguyên tắc và cơ chế bắt buộc chính quyền địa phương thực thi trách nhiệm giải trình, khi đó các văn bản pháp lý hiện hành về thực hiện trách nhiệm giải trình mới được thực thi đầy đủ xuyên suốt từ trung ương đến địa phương.

Những dẫn cứ từ Chỉ số Hiệu quả quản trị và hành chính công cấp tỉnh (PAPI) trong những năm qua cho thấy công khai, minh bạch và trách nhiệm giải trình là hai mảng còn yếu trong công tác quản trị, điều hành của chính quyền địa phương của toàn bộ 63 tỉnh/thành phố, mặc dù Pháp lệnh thực hiện dân chủ ở xã, phường, thị trấn có hiệu lực từ năm 2007, bên cạnh rất nhiều văn bản pháp lý yêu cầu công khai, giải trình đang có hiệu lực khác. Lấy công khai, minh bạch thu, chi ngân sách ở xã, phường, thị trấn làm ví dụ. Biểu đồ 1 cho thấy điểm trung bình chung về công khai, minh bạch thu, chi ngân sách cấp xã năm 2013 chỉ đạt 1,86 điểm, tăng nhẹ so với 1,79 điểm năm 2011 trên thang điểm từ 0-3,33 điểm. Mặc dù điểm trung bình tăng nhẹ, song kết quả khảo sát năm 2013 cho thấy chỉ khoảng một phần ba số người được hỏi cho biết chính quyền cấp xã của họ đã công bố công khai các khoản thu, chi ngân sách. Trong số đó, chỉ có 38% đã đọc bảng kê thu chi ngân sách của xã/phường, và trong số 38% này có tới khoảng 60% cho rằng họ không tin vào tính chính xác của thông tin đã được công bố. Về căn bản, chỉ có 8 trong số 100 người dân cho biết chính quyền cấp xã có công khai thông tin thu, chi ngân sách cấp xã, đã đọc bảng kê và tin vào độ chính xác của bảng kê.

Biểu đồ 1. Công khai, minh bạch thu chi ngân sách xã, phường, thị trấn (PAPI 2011 và 2013)

Nguồn: www.papi.vn; thang điểm từ 0 – 3,3 điểm.

Citation: Jairo Acuña-Alfaro và Đỗ Thanh Huyền (2014). 'Công khai, minh bạch và giải trình: Vai trò của chính quyền địa phương?'. Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp, Số 19 (275), Kỳ 1 – Tháng 10/2014, trang 44-46. ISSN 1859-2953. [Jairo Acuña-Alfaro and Đỗ Thanh Huyền (2014). 'Transparency and Accountability: The Role of Local Governments?'. Legislative Studies Journal, Issue No. 19, October 2014, pp. 44-46. ISSN 1859-2953]

Những phát hiện từ nghiên cứu PAPI cho thấy lượng thông tin được cung cấp ra không quan trọng bằng cách thức cung cấp thông tin đảm bảo tính minh bạch. Từ đó, chính quyền địa phương có thể tìm hiểu những điểm thiếu minh bạch trong quá trình sử dụng nguồn lực công của cấp cơ sở, tìm giải pháp phân bổ nguồn lực hiệu quả hơn để cung ứng dịch vụ công tốt hơn. Biểu đồ 2 cho thấy mối tương quan khá mạnh giữa công khai, minh bạch về thu, chi ngân sách cấp xã và chất lượng cơ sở hạ tầng ở cấp tỉnh. Như vậy, với sự tham gia giám sát, đánh giá của nhân dân về tình hình công khai, minh bạch tài chính cấp cơ sở, chính quyền địa phương có thể thực hiện tốt hơn vai trò đảm bảo cung ứng hạ tầng cơ sở có chất lượng.

Biểu đồ 2. Mối tương quan giữa công khai, minh bạch ngân sách cấp xã và chất lượng cơ sở hạ tầng căn bản (PAPI 2013)

Nguồn: www.papi.vn

Như đã đề cập đến ở trên, Dự án luật hiện nay còn thiếu căn bản nguyên tắc về trách nhiệm giải trình bên trong và bên ngoài, cho dù đã có Nghị định số 90/2013/NĐ-CP hay quy định về trách nhiệm báo cáo trước Hội đồng Nhân dân trong Dự án luật. Nếu văn bản luật về tổ chức chính quyền địa phương không nêu được nguyên lý chính quyền địa phương chịu trách nhiệm giải trình trong quá trình thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được giao, những vấn đề như "văn hóa bí mật", thiếu tinh thần trách nhiệm, và xa dân của chính quyền địa phương, vẫn chưa được giải quyết.

Khảo sát PAPI trong những năm qua cho thấy người dân đòi hỏi lớn từ chính quyền địa phương về trách nhiệm giải trình theo quy định của Pháp lệnh thực hiện dân chủ ở xã, phường, thị trấn năm 2007. Những cơ chế yêu cầu chính quyền địa phương giải trình trực tiếp với người dân hiện có bao gồm tiếp xúc trực tiếp với người dân (thông qua phòng tiếp dân) và thông qua Ban Thanh tra Nhân dân (Ban TTND) và Ban Giám sát đầu tư của cộng đồng (Ban GSĐTCD). Tuy nhiên, kết quả khảo sát PAPI từ năm 2011 đến nay cho thấy mức độ tiếp xúc giữa chính quyền và người dân ngày một giảm. Nếu như trong năm 2011 và 2012, trung bình toàn quốc, khoảng 12% số người được hỏi họ được gặp cán bộ chính quyền xã/phường khi có khúc mắc, thì tỉ lệ này trong năm 2013 còn 9%. Số người

Citation: Jairo Acuña-Alfaro và Đỗ Thanh Huyền (2014). 'Công khai, minh bạch và giải trình: Vai trò của chính quyền địa phương?'. Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp, Số 19 (275), Kỳ 1 – Tháng 10/2014, trang 44-46. ISSN 1859-2953. [Jairo Acuña-Alfaro and Đỗ Thanh Huyền (2014). 'Transparency and Accountability: The Role of Local Governments?'. Legislative Studies Journal, Issue No. 19, October 2014, pp. 44-46. ISSN 1859-2953]

dân đến thỉnh cầu trường thôn, tổ trưởng tổ dân phố, đại diện của chính quyền cơ sở ở cấp thấp nhất, cũng chỉ đạt 14% trong năm 2013. Về sự hiện diện và hiệu quả của Ban TTND và Ban GSĐTCD, với chức năng chính trong việc yêu cầu giám sát thực hiện chính sách, dự án ở địa phương và giải quyết khiếu nại, tố cáo của nhân dân, năm 2013, chỉ có 36,6% số người được hỏi trên toàn quốc cho biết ở xã/phường của họ có Ban TTND, với 82,9% trong số đó cho rằng Ban TTND hoạt động có hiệu quả. Đồng thời, cũng chỉ có 17% số người được hỏi cho biết địa bàn họ sinh sống đã thành lập Ban GSĐTCD, với 86% trong số đó đánh giá khá tích cực về hiệu quả hoạt động của những ban này. Rõ ràng là phần lớn những người biết đến sự tồn tại của Ban TTND và Ban GSĐTCD đánh giá khá cao hiệu quả của hai ban này.

Những phát hiện nghiên cứu đó cho thấy các cấp chính quyền địa phương cần thực hiện tốt hơn, đồng bộ hơn các cơ chế giải trình với người dân để thu hẹp khoảng cách giữa chính quyền với nhân dân. Luật Tổ chức chính quyền địa phương sẽ là căn cứ pháp lý thúc đẩy và hiệu lực hóa giải trình với người dân thông qua những cơ chế hiện có. Cần đưa ra một Mục hoặc Chương quy định về nguyên tắc và cơ chế giải trình với người dân, tập hợp và nhắc lại những gì hiện có ở nhiều văn bản quy phạm pháp luật hiện hành. Chẳng hạn, cơ chế người phát ngôn, tổ chức họp tiếp xúc với dân thường kỳ hoặc đột xuất, các cơ chế thu thập và xử lý đề xuất, yêu cầu, khiếu nại, tố cáo, kết quả giám sát của nhân dân, cũng như những kênh giải trình đã được thể chế hóa gồm Ban TTND và Ban GSĐTCD cần được đề cập trong Luật Tổ chức chính quyền địa phương.

Tóm lại, chính quyền địa phương đóng vai trò then chốt trong việc gây dựng và củng cố môi trường tạo thuận lợi cho các quy định về công khai, minh bạch, các cơ chế giải trình và giám sát được thực hiện đầy đủ. Phân tích dữ liệu PAPI cho thấy khi chính quyền địa phương cởi mở, minh bạch về một khía cạnh như thu, chi ngân sách cấp xã, phường, thì mức độ hài lòng của người dân với nỗ lực cung ứng cơ sở hạ tầng căn bản gia tăng. Đồng thời, một khi các cấp chính quyền địa phương thực hiện giải trình đầy đủ với người dân, khoảng cách giữa nhà nước và nhân dân sẽ dần thu hẹp lại, và người dân sẽ đánh giá cao hơn việc làm của chính quyền địa phương. Do đó, một mặt chính quyền địa phương cần được trang bị những công cụ và cơ chế pháp lý cần thiết để thực thi trách nhiệm công khai, minh bạch và giải trình trước người dân. Mặt khác, chính quyền địa phương cũng đóng vai trò quan trọng trong việc sử dụng dữ liệu, dẫn chứng từ đánh giá giám sát của người dân để điều chỉnh và củng cố hiệu quả công vụ nhằm cung ứng dịch vụ có chất lượng nhất tới người dân và người trả thuế tại địa phương.

Để Luật tổ chức chính quyền địa phương thực sự là căn cứ pháp lý cho chính quyền địa phương thực hiện tốt những đòi hỏi hợp pháp đó của người dân, cần đưa vào những nguyên lý căn bản đối với một chính quyền địa phương hoạt động có hiệu lực, hiệu quả, trong sạch, vững mạnh. Trong số những nguyên lý đó, yêu cầu về công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình với người dân có vai trò then chốt. Đồng thời, cần yêu cầu chính quyền địa phương lắng nghe ý kiến phản hồi của người dân thông qua các kênh như tiếp xúc cử tri, cơ chế người phát ngôn, họp dân định kỳ và đột xuất; tạo điều kiện thuận lợi nhất để các Ban TTND và Ban GSĐTCD thực hiện đúng chức năng giám sát của người dân./.

Citation: Jairo Acuña-Alfaro và Đỗ Thanh Huyền (2014). '*Công khai, minh bạch và giải trình: Vai trò của chính quyền địa phương?*'. Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp, Số 19 (275), Kỳ 1 – Tháng 10/2014, trang 44-46. ISSN 1859-2953. [Jairo Acuña-Alfaro and Đỗ Thanh Huyền (2014). '*Transparency and Accountability: The Role of Local Governments?*'. Legislative Studies Journal, Issue No. 19, October 2014, pp. 44-46. ISSN 1859-2953]

English Version

On transparency and accountability: What role for local governments?

Jairo Acuña-Alfaro và Đỗ Thanh Huyền³

Accountability and oversight are evolving governance processes, that when properly enabled, allow a more efficient allocation of public resources. Local governments are accountable when mechanisms are put in place so local public officials are made responsible for their decisions and actions while performing official duties, and also answerable to the laws. Local governments are accountable when officials are open to oversight and inspection by constituents and superior State authorities. Both governance processes of accountability and oversight coexist together and are united by transparency and access to information.

Chapter 9 of the 2013 Constitution establishes the organization and primary roles and responsibilities of local governments in Viet Nam. This chapter mainly deals with the formal administrative, institutional and organizational aspects of local governments. While not directly addressing accountability and oversight, it enables for the supervision of superior state organs or top-down accountability (article 112.1) and indirect bottom-up oversight via People's Councils (article 115.2) and other organizations (article 116). That is yet to take into account the fact that government and state agencies are under the oversight of citizens via their representative body, the Viet Nam Fatherland Front (article 9, chapter 1).

The current discussion on the possible formulation of the Law on the Organization of Local Governments⁴ provides a timely opportunity to move beyond the formal aspects of administrative and organizational structures and focus on the next generation of local governance reforms in Viet Nam. This requires the discussion of what role local governments play in accountability and oversight. By sequence, it is high time to discuss mechanism of and approaches to improving the accountability and oversight roles of local governments.

The aforementioned draft law has a comprehensive chapter about transparency and participatory roles of the Viet Nam Fatherland Front, socio-political organizations and citizens in organization and performance of local governments. This is indeed a good starting point. Accountability and oversight are founded on transparency and the opportunity it opens up to access information. However, inasmuch detail the draft law has regarding transparency; many of these provisions are already embedded in different regulations, including for instance the Grassroots Democracy Ordinance and the Law on Anti-Corruption to mention only two. The missing element seems to be on how to make the best use of the proposed provisions of transparency.

³ Jairo Acuña-Alfaro (Policy Advisor on Public Administration Reforms and Anti-corruption) and Đỗ Thanh Huyền (Policy Officer on Public Administration Reforms and Anti-corruption), United Nations Development Programme (UNDP) in Việt Nam. Viewpoints and opinions herein are the authors' and do not necessarily those expressed by the United Nations (UN) or United Nations Development Programme (UNDP).

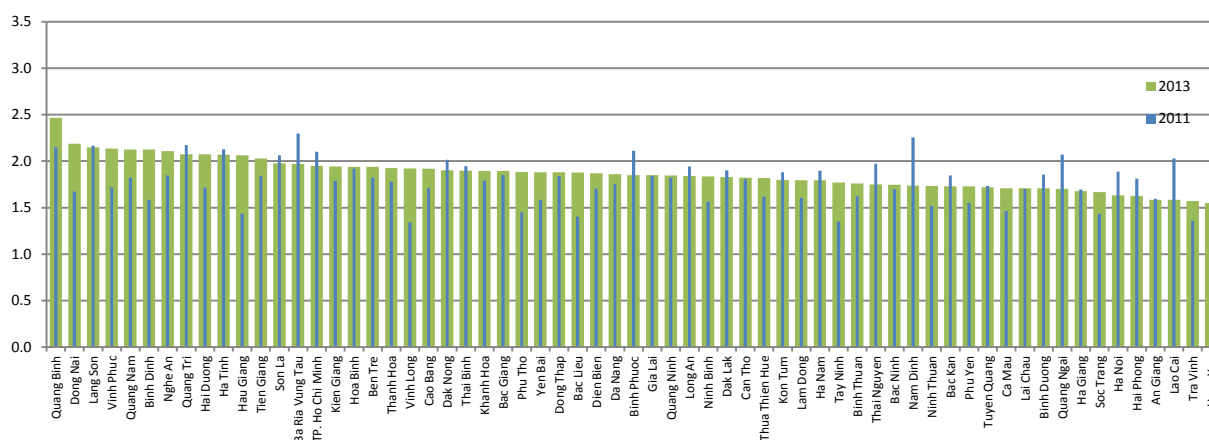
⁴ See Draft 7 of the Law on Organisation of Local Governments being published at <http://baodientu.chinhphu.vn/Chinh-sach-moi/Du-thao-Luat-To-chuc-chinh-quyen-dia-phuong/205975.vgp> for public consultation

Citation: Jairo Acuña-Alfaro và Đỗ Thanh Huyền (2014). ‘*Công khai, minh bạch và giải trình: Vai trò của chính quyền địa phương?*’. Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp, Số 19 (275), Kỳ 1 – Tháng 10/2014, trang 44-46. ISSN 1859-2953. [Jairo Acuña-Alfaro and Đỗ Thanh Huyền (2014). ‘*Transparency and Accountability: The Role of Local Governments?*’. Legislative Studies Journal, Issue No. 19, October 2014, pp. 44-46. ISSN 1859-2953]

Accountability mechanisms (both horizontal and vertical) have not yet been provided for in the current draft Law (Draft No. 7). In the whole draft, the term “giải trình” (accountability) is tossed once in Article 69, and it is about internal accountability by People’s Committees before People’s Councils. Meanwhile, Decree No 90/2013/ND-CP regulates accountability mechanisms for state agencies when performing their mandates and functions, together with external oversight tools for citizens and businesses to call local governments into account following Article 9 of the 2013 Constitution. If addressed properly, the law could provide the opportunity to significantly improve implementation of other laws at the central and local levels on one hand and promote internal and external accountability by local governments.

In fact, as findings from the Vietnam Provincial Governance and Public Administration Performance Index (PAPI) show, transparency and accountability remain weak across 63 provinces given the effectiveness of the Ordinance on Grassroots Democracy since 2007, amidst many other legislations requiring for these principles to be ensured and enforced. Take PAPI findings regarding levels of transparency in budget and expenditures at the grassroots government level (including communes, wards and townlets). Figure 1 shows that the average local government scores on transparency of commune budget and expenditure for 2013 is around 1.86, a slight rise from 1.79 in 2011. Despite the increase in overall provincial scores, only one third of citizens said their communes publicly disclose information about budget and expenditure. Of those, only 38% have read the statements, and among these around two thirds believed the provided information is factually inaccurate. This basically suggests that only 8 in 100 citizens know, read and believe in the accuracy of these local budgets.

Graph 1. Transparency in Commune Budget (PAPI 2011 và 2013)

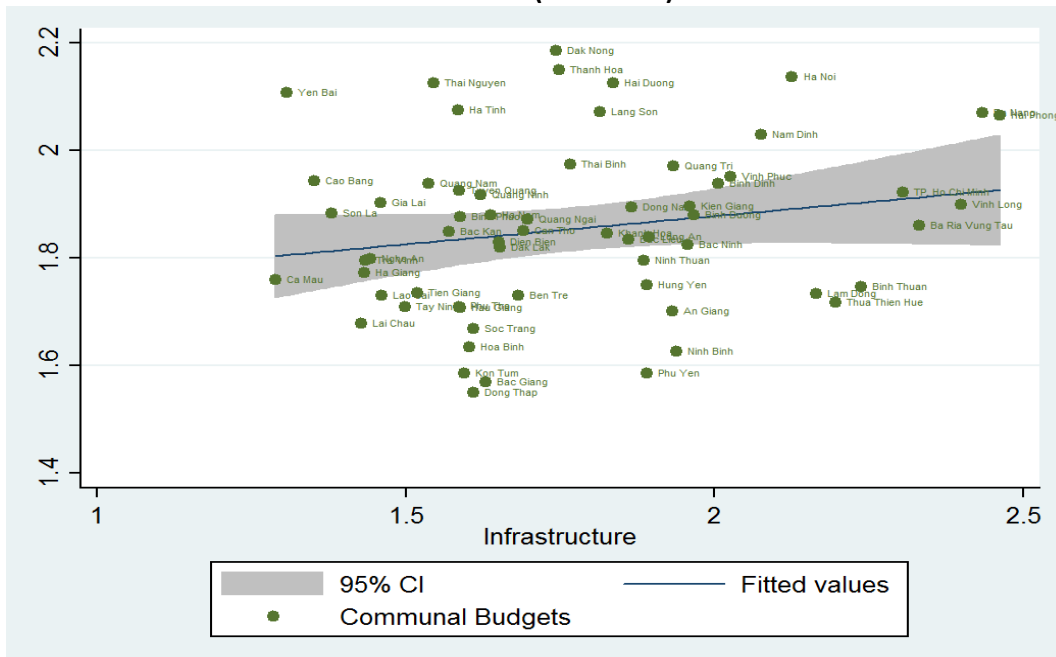

Source: www.papi.vn; scale: 0 – 3.3 points.

The PAPI results are obviously less about the amount of information disclosed and more about to how the information is presented. It helps local governments to understand what aspects need to be strengthened to improve allocation of public resources for public services. Interestingly, figure 2 suggests a very strong association between transparency of commune level budgets and infrastructure at the provincial levels. Thanks to the citizen oversight results as such, local governments perform better in providing quality basic infrastructure from improved transparency.

Citation: Jairo Acuña-Alfaro và Đỗ Thanh Huyền (2014). 'Công khai, minh bạch và giải trình: Vai trò của chính quyền địa phương?'. Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp, Số 19 (275), Kỳ 1 – Tháng 10/2014, trang 44-46. ISSN 1859-2953. [Jairo Acuña-Alfaro and Đỗ Thanh Huyền (2014). 'Transparency and Accountability: The Role of Local Governments?'. Legislative Studies Journal, Issue No. 19, October 2014, pp. 44-46. ISSN 1859-2953]

Graph 2. Correlation between Transparency in Commune Budget and Basic Infrastructure Quality (PAPI 2013)

Source: www.papi.vn

As mentioned earlier, another missing element in the current draft law is about accountability mechanisms, being them internal or external accountability as provided for in Decree No 90/2013/ND-CP or a slight touch on People’s Committees reporting to People’s Councils. If a law on organisation of local governments does not stipulate the principle of local governments being held accountable to performing their public mandates and authorities, the law fails to address the culture of secrecy, the lack of responsibility and local authorities keeping distant from their targeted beneficiaries.

The PAPI findings for instance signifies the needs from citizens for holding local government accountable to them as provided for in the Ordinance on Grassroots Democracy that indirectly introduces vertical accountability since 2007. The vertical accountability mechanisms in place are direct interactions between local governments (through citizen reception sections at public offices) and citizens and are through People’s Inspection Boards (PIBs) and Community Investment Supervision Boards (CISBs). Nonetheless, PAPI findings since 2011 show that interactions between commune-level authorities and citizens are getting less, dropping from 12% of respondents reporting they met with commune-level public officials to address their concern in 2011 and 2012 to only 9% in 2013 on the national average. Only 14% of citizens knocked on their village heads’ door to request for addressing their personal, family or village matters. On the frequency and effectiveness of the PIBs and CISBs with their key function to keep grassroots governments accountable to citizens, 36.6% of respondents said PIBs exist in their localities, and 82.9% among these appreciated the effectiveness of the PIBs. Only 17% of citizens surveyed said CISBs exist in their locality, and 86% of these assessed that CISBs were of some effectiveness. Obviously, those who see the presence of PIBs ad CISBs appreciate highly their performance.

Such findings suggest that more vertical accountability needs to be done to narrow the gap between local governments and citizens. The new law on organization of local governments will be the legal foundation to promote and enforce vertical accountability by providing for such existing

Citation: Jairo Acuña-Alfaro và Đỗ Thanh Huyền (2014). '*Công khai, minh bạch và giải trình: Vai trò của chính quyền địa phương?*'. Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp, Số 19 (275), Kỳ 1 – Tháng 10/2014, trang 44-46. ISSN 1859-2953. [Jairo Acuña-Alfaro and Đỗ Thanh Huyền (2014). '*Transparency and Accountability: The Role of Local Governments?*'. Legislative Studies Journal, Issue No. 19, October 2014, pp. 44-46. ISSN 1859-2953]

mechanisms. Different forms of vertical accountability being regulated elsewhere can be introduced to the draft law. Regulations on spokespersons, regular and ad-hoc meetings, mechanisms to collect and handle public suggestions, proposals, complaints and oversight results from citizens, as well as institutional channels like the People's Inspection Boards and Community Investment Supervision Boards should be part of the final law on organization of local governments.

In conclusion, local governments have a pivotal role in fostering and nurturing an enabling environment for accountability and oversight mechanisms. PAPI shows that when local governments are open and transparent about commune budgets levels of citizens' satisfaction about infrastructure developments is appreciated. Also, once vertical accountability increases, citizens will see narrower distance with and have better accounts of local governments. As such, the role of local governments is dual. On one hand, local government need to be provided with legal tools and mechanisms to be more transparent and accountable. On the other hand, local governments have an important role to utilize data and evidence to improve their levels of performance to provide better public services to their constituents and tax payers.

In order for the Law on Organisation of Local Governments to act as a sound and strong legal foundation for local governments to respond to the legitimate demand from citizens, fundamental principles for a local government to be effective, efficient, clean and strong should be introduced into the law. Of the principles, transparency and vertical accountability are essential. Citizen feedback through different means like voters meetings, spokesperson mechanisms, regular and ad-hoc citizen meetings is necessary for local governments to be more accountable and transparent. In addition, local governments should be mandated in the law to create favourable conditions for citizen-based accountability and oversight mechanisms like PIBs and CISBs to perform their legitimate functions./.